



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7064/2025
20.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Шекуларац адвокат из ..., против тужених Републике Србије Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде и Републичко хидрометеоролошког завода Србије, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 1968/24 од 13.09.2024. године, у седници одржаној 20.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 1968/24 од 13.09.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 1968/24 од 13.09.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 2066/21 од 09.02.2024. године, исправљеним решењем тог суда П 2066/21 од 05.07.2024. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба у овој ствари повучена. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженима накнади трошкове паричног поступка од 364.500,00 динара. Ставом трећим изреке, отказано је рочиште за главну расправу заказано за 16.05.2024. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 1968/24 од 13.09.2024. године ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепеног решења, у делу у ком је одлучено о трошковима поступка, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), јер разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Трошкови поступка регулисани су процесним законом и представљају споредно потраживање. Одлуку о трошковима поступка суд доноси у сваком конкретном предмету на основу успеха странака у поступку и предузетих процесних радњи, па с тим у вези нема услова за уједначавање судске праксе.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против другостепеног решења у делу у ком је правноснажно одлучено о трошковима поступка, који не представљају главни захтев, већ споредно тражење, то ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић